

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. L. K., X.**, proti odporcovi **JUDr. A. K., H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P. D. „T.“, X., IČO: X., **o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. septembra 2009 č. k. 45 Cbi 55/2002-127, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 29. septembra 2009 č. k. 45 Cbi 55/2002-127 určil, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 803,36 Eur (24 202,10 Sk) prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu P. D. „T.“, V.T., je oprávnená a zistená a je pohľadávkou 4. triedy pre účely rozvrhu. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20. septembra 2007 č. k. 45 Cbi 55/02-98 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplataenia 323 758,40 Sk titulom náhrady škody. Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 3. februára 2009 č. k. 4 Obo 18/2008- 113 rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2007 č. k. 45 Cbi 55/02-98 **v časti o určenie pravosti a výšky pohľadávky 803,36 Eur zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V prevyšujúcej časti rozsudok potvrdil.** Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí konštatoval, že sa stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa,

pokiaľ ide o nárok v časti náhrady škody, úrokov a ušlého zisku. V tejto časti preto rozsudok potvrdil. Odlišný názor prijal v časti nároku na podiel 803,36 Eur (24 202,10 Sk), ktorý podľa obsahu považuje za nárok uplatnený podľa § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len ZKV). Vzhľadom na vyššie uvedené sa Krajský súd v Bratislave v ďalšom konaní zaoberal oprávnenosťou pohľadávky navrhovateľa vo výške 803,36 Eur. Podaním doručeným krajskému súdu dňa 20. apríla 2009 odporca oznámil, že na základe záveru rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nárok navrhovateľa v časti o určenie pravosti a výšky pohľadávky 803,36 Eur uznáva, s nárokom na zaradenie do 4. triedy. Súd preto rozhodol rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku podľa §153a) ods. 1 O. s. p. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a § 150 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že krajský súd sa zaoberal len oprávnenosťou navrhovateľovej pohľadávky vo výške 803,36 Eur. Nezaoberal sa časťou, v ktorej sa domáhal zaplataenia 10 746,81 Eur z titulu náhrady škody. Rozsudok považuje za nezákonný a má za to, že súd nesprávne právne vec posúdil. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne vyjadril a navrhol odvolanie navrhovateľa odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Podľa § 202 ods. 1 O. s. p. odvolanie **nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku** a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie – či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím prvostupňového súdu bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastník, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej), posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku prípustnosti odvolania, túto vylučuje vyššie citované ust. § 202 ods. 1 O. s. p. a odvolací súd nezistil skutočnosti svedčiace záveru, že by neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie nie je prípustné aj pokiaľ ide o subjektívnu stránku prípustnosti. Predmetom konania po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ostalo posúdenie oprávnenosti pohľadávky navrhovateľa len vo výške 803,36 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci zistil, že v predmetnej veci nie je odvolanie prípustné. Odvolanie podal účastník konania podal proti rozhodnutiu v časti náhrady škody, ktorá už nebola predmetom konania a rozhodnutia krajského súdu v rozsudku, ktoré bolo napadnuté predmetným odvolaním. O nároku o náhrade škody už bolo právoplatne rozhodnuté, preto tento nárok nebol ani nemohol byť predmetom konania v novom konaní

krajského súdu, ktorý rozhodoval už len o nároku o 803,36 Eur a v tejto časti bol navrhovateľ úspešný.

Najvyšší súd zároveň konštatoval, že napadnutým rozhodnutím nebola spôsobená navrhovateľovi ujma na jeho právach, keďže jeho návrhu v časti 803,36 Eur bolo vyhovené. K podaniu odvolania je subjektívne legitimovaný účastník konania, avšak nie každý účastník môže podať odvolanie. Odvolanie nemôže podať účastník, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá menej významná ujma na jeho právach.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b), c) O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p. rozhodol zároveň o trovách odvolacieho konania. Úspešnému odporcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková